

**UCHWAŁA NR VIII.119.2024
RADY GMINY OŻAROWICE**

z dnia 28 listopada 2024 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Dyrektora Zakładu Gospodarki Komunalnej w Ożarowicach

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1465) w związku art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572) oraz § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 roku w sprawie organizacji i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U. z 2002 r. Nr 5, poz. 46), po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

**Rada Gminy Ożarowice
uchwała**

§ 1. Uznać za bezzasadną skargę na Dyrektora Zakładu Gospodarki Komunalnej w Ożarowicach.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej Gminy Ożarowice.

Przewodnicząca Rady Gminy
Ożarowice

mgr Anna Drużyńska

Uzasadnienie

W dniu 2 października 2023 roku do Rady Gminy Ożarówce wpłynęło podanie zakwalifikowane w drodze postępowania jako skarga.

Na posiedzeniu w dniu 14 listopada 2024 roku Komisja Skarg, Wniosków i Petycji zapoznała się z całością dokumentów w sprawie.

Postanowieniem Nr SKO.IP/41.11/135/2024/17066 z dnia 14 października 2024 roku Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach uznało za uzasadnione rozpatrzenie przez Radę Gminy Ożarówce skargi z dnia 2 października 2023 roku w wyniku złożonego przez niego ponaglenia w tej sprawie do SKO w Katowicach.

Ponaglenie dotyczyło nie rozpatrzenia skargi zredagowanej przez skarżącego w następujący sposób:

„Podanie

Rada Gminy Ożarówce

Na podstawie §6 , §21 Statutu gminy Ożarówce w załączeniu przedkładam celem zajęcia stanowiska Wyrok WSA w Gliwicach z dnia 22 sierpnia 2023 r. sygn. Akt III SAB/GI 147/23 w sprawie bezczynności dyrektora ZGK w Ożarówicach .

Przyjmijcie do wiadomości, że ten wyrok uruchamia pewne procedury.

Stop waszej arogancji.”

Podanie z dnia 2 października 2023 roku jak nazwał to pismo autor ponaglenia z dnia 27 września 2024 roku nie zawierało w swojej treści w ocenie Rady Gminy wyraźnie określonej woli wskazującej na konieczność podejmowania czynności merytoryczno – formalnych w zakresie jego treści. Zawierało ono tylko w zasadzie wolitywny charakter odnoszący się w szczególności do zwrotu „przyjmijcie do wiadomości, że ten wyrok uruchamia pewne procedury”.

W tym miejscu podnieść należy, że kwestiami odnoszącymi się do pism o podobnym charakterze, które adresowane były do Wojewody Śląskiego, tenże organ jako organ nadzoru prawnego zaprezentował swoje stanowisko, uznając, że tego rodzaju pisma czy podania jak określa je nie zawierają w swojej treści żadnego opisu sprawy, czy też wskazania kwestii, która wymagałaby rozstrzygnięcia organu na zwołanej w tym celu sesji rady.

W sposób niemal analogiczny jak w przedmiotowym podaniu z dnia 2 października 2023 roku formułował swoje pisma i tak dla przykładu w piśmie z dnia 11 marca 2024 roku żądał on odniesienia się przez Radę Gminy do pisma Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 8 marca 2024 roku, w piśmie z dnia 18 czerwca 2024 roku żądał zajęcia stanowiska w sprawie wyroku WSA w Gliwicach z dnia 12 września 2023 roku, a w piśmie z dnia 16 lipca 2024 roku żądał wydania stanowiska w sprawie pisma GIOŚ w Warszawie. Charakter tych pism jak i tego pierwotnego będącego przedmiotem niniejszego rozpatrywania jest ewidentnie podobny i tożsamy.

W zakresie oceny ich charakteru wypowiedział się kilkakrotnie Wojewoda Śląski w pismach z dnia 17 lipca 2024 roku, 24 lipca 2024 roku i 2 października 2024 roku adresowanych do i przekazanych do wiadomości Radzie Gminy podnosząc co miałyby rozstrzygać rada w przedmiocie orzeczenia sądowego, które samo w sobie stanowi już rozstrzygnięcie konkretnej sprawy. Dalej Wojewoda stwierdził, że żaden przepis prawny nie nakłada na radę obowiązku zajmowania stanowisk w sprawach wydanych już rozstrzygnięć sądowo-administracyjnych. Jedyłą określoną przepisami drogą zajęcia stanowiska w sprawie rozstrzyganej przez sąd administracyjny jest bowiem odpowiedź organu na skargę wniesioną do sądu na ten organ (w trybie art. 54 § 2 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi).

Co istotne Wojewoda m.in. przywołał wyrok WSA w Gliwicach z dnia 1 października 2012r. sygn. II SAB/GI 39/12, w którym stwierdzono „rada gminy jako organ kolegialny jest obowiązana wydać swoje rozstrzygnięcia w formie uchwał, nie każda jednak sprawa wymaga konkretnego rozstrzygnięcia. Żaden przepis nie nakłada na radę gminy obowiązku wydania rozstrzygnięcia w stosunku do każdego pisma do niej kierowanego, złożonego przez osobę trzecią”.

Wojewoda ponadto stwierdził, że domaganie się od organu kolegialnego zwoływania sesji rady i każdorazowego podejmowania uchwał w tym zajęcie stanowiska w sprawie każdego pisma, które wpływa do tego organu, doprowadziłoby w istocie do paraliżu pracy organu stanowiącego gminy i na pewno nie służyłoby celom określonym w art. 227 i 241 kpa.

Takie stanowisko Wojewody było zbieżne de facto z próbą interpretacji pisma z dnia 2 października 2023r. o treści jak na wstępie dokonanej przez Przewodniczącego Rady, co też przesądziło, że Rada Gminy nie rozpatrywała merytorycznie niniejszego pisma.

Niemniej jednak SKO w Katowicach Postanowieniem Nr SKO.IP/41.11/135/2024/17066 z dnia 14 października 2024 roku zajęło odmienne stanowisko prezentując pogląd o potrzebie rozpatrzenia „skargi z dnia 2 października 2023 roku” pomimo iż treść tego pisma zatytułowanego „podanie” i zacytowanego na wstępie niniejszej uchwały nie wskazywało, że to pismo należy interpretować jako skargę.

Brak cech skargowości tego pisma potwierdza również Wojewoda Śląski w w/w pismach odnoszących się w prawdzie do podobnych tematów, ale w istocie chodzi w każdym z tych tematów o sformułowania którym nie można przydać cech skargi.

Przydanie Radzie Gminy obowiązku doprecyzowania intencji jakie kierują autorem pisma (skargi, ponaglenia, wniosku) w ocenie Rady Gminy może być uzasadnione jedynie w odniesieniu do takiej sytuacji, która w sposób niebudzący wątpliwości rodzi w sobie problem z faktycznym odczytaniem intencji autora pisma. Mogą bowiem rzeczywiście istnieć przesłanki, które wymagałyby takiego wyjaśnienia poprzez żądanie doprecyzowania treści pisma.

Takowych jednak przesłanek Rada Gminy nie dopatruje się w tym przypadku biorąc w pierwszej kolejności fakt, że autor wielorakich pism jest dobrze zorientowany jak je formułować, bowiem w określonych sytuacjach potrafi sprecyzować swoje stanowisko w sposób niebudzący wątpliwości, ale w wielu innych redaguje je w sposób celowy i świadomy w taki sposób by rozmydlić, zmienić i tym samym stworzyć problemy w ich interpretacji, następnie kreując kolejne pisma różnie tytułowane jedynie w celu nękania i dezorganizacji organów administracji publicznej, bo nie tylko Rady Gminy Ożarowice, jak w tym przypadku.

Znajduje to potwierdzenie w treści wyroków WSA w Gliwicach: III SAB/GI 371/23 z dnia 10.01.2024r., III SAB/GI 411/23 z dnia 28.02.2024r., III SAB/GI 425/23 z dnia 12.03.2024r., III SAB/GI 20/24 z dnia 17.04.2024r., III SAB/GI 249/24 z dnia 12.06.2024r., III SAB/GI 111/24 z dnia 31.07.2024r., III SAB/GI 445/24 z dnia 01.08.2024r.

Wszystkie te okoliczności natury faktycznej były znane SKO w Katowicach również w ramach prowadzonego przez ten organ postępowania o bezczynność. Pomimo przedstawienia kompletu materiałów odnoszących się do tej sprawy wraz z pismem przewodnim Przewodniczącej Rady Gminy, które w sposób oczywisty wskazywały na uporczywe i celowe składanie wielorakich pism w celu utrudniania i dezorganizacji pracy organów gminy, w uzasadnieniu swojego stanowiska wyrażonego w w/w postanowieniu SKO kompletnie pominął powyższe okoliczności koncentrując się w istocie na domaganiu się przez radę rozpatrzenia pisma z dnia 2 października 2023 roku jako skargi.

W następstwie okoliczności przedstawianych powyżej Rada Gminy uznaje pismo z dnia 2 października 2023 roku jako całkowicie bezzasadne w odniesieniu do sformułowań w nim zawartych, które miałyby stanowić w jego zdefiniowaniu jako skargę, a jego rozpatrzenie jest jedynie następstwem stanowiska SKO w Katowicach wyrażonym w postanowieniu z dnia 14 października 2024 roku.

Rada Gminy uznaje treść podania z dnia 2 października 2023 roku jako pismo, które nie zawiera w swojej treści elementów skargowych. Kierunek uzasadniający uznanie przedmiotowego pisma jako skargi nie zawiera w swojej treści również stanowisko SKO wyrażone w Postanowieniu sygn. SKO.IP/41.11/15/2024/1218 z dnia 26 stycznia 2024 roku oraz w Postanowieniu sygn. SKO.IP/41.11/135/2024/17066 z dnia 14 października 2024 roku. Oba te postanowienia koncentrują się na stwierdzeniu bezczynności z pominięciem jednak istoty sprawy, czyli stwierdzenia co miało w istocie wywołać efekt bezczynności. W takich okolicznościach nie można zobowiązać Rady do ustalenia przyczyn i ustalenia osób winnych bezczynności (pkt 3) Postanowienia SKO z dnia 14 października 2024 roku.

Ponadto zauważyć należy niekonsekwencję stanowiska SKO, zawartego w tym postanowieniu, bowiem w pkt 1 SKO uznaje, że bezczynność nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa, podczas gdy w uzasadnieniu na stronie 3 prezentuje pogląd, że ta bezczynność ma miejsce z rażącym naruszeniem prawa.

Reasumując, Rada Gminy uznaje skargę za bezzasadną na podstawie ustaleń przedstawionych powyżej.

Pouczenie:

Na podstawie art. 229 pkt. 3 w zw z art. 238 § 1 kpa przesłać Skarżącemu uchwałę w sprawie rozpatrzenia skargi na Dyrektora Zakładu Gospodarki Komunalnej w Ożarowicach.

Jednocześnie stosownie do treści art. 239 kpa informuję się, że w przypadku gdy skarga w wyniku jej rozpatrzenia została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadomienia skarżącego.